

Andreas Baader

Kopstukken van de RAF

[Achtergrond](#) - 30 januari 2018 - Auteur: Redactie Duitslandweb

Andreas Baader hoort samen met Gudrun Ensslin tot de oprichters van de terreurgroep Rote Armee Fraktion. Hij heeft zich schuldig gemaakt aan talrijke geweldsmisdrijven, waaronder moorden. Baader werd slechts 34 jaar oud.

Andreas Baader wordt geboren op 6 mei 1943 in München. Hij groeit op zonder zijn vader die in 1945 als soldaat vermist raakte aan het front. De jeugd van de moeilijk handelbare Baader bestaat uit een aaneenschakeling van kleine vergrijpen.

Baader steelt auto's, waarmee hij zich vervolgens schuldig maakt aan verkeersdelicten. Dit heeft vele aanhoudingen en jeugddetentie tot gevolg. In 1963, op 20-jarige leeftijd, verhuist Baader naar West-Berlijn. In de links-alternatieve *Szene* ontwikkelt hij een bohémien-achtige levensstijl. Een studie maakt hij niet af. Zijn vriendin Ellinor Michel, een schilderes met wie hij in 1965 een dochter krijgt, omschrijft hem als 'provocatief'.

In 1967 ontmoet Baader de studente [Gudrun Ensslin](#). De twee krijgen een relatie en samen radicaliseren ze snel. In april 1968 steken Baader en Ensslin, samen met radicale aanhangers van de Ausserparlementarische Opposition ([APO](#)), twee warenhuizen in Frankfurt in brand. Ze worden opgepakt, maar al snel weer vrijgelaten. In 1969 vluchten Baader en Ensslin naar Frankrijk. Terug in de Bondsrepubliek ontmoeten zij in 1970 [Ulrike Meinhof](#). Niet veel later wordt Baader opgepakt. Op 14 mei bevrijden Ensslin, Meinhof en anderen Baader met geweld: de RAF is geboren.

Staatsvijand nummer één

Van juni tot augustus 1970 ondergaat Baader een militaire training van Palestijnse terroristen in Jordanië. Na terugkeer regelt Baader het ondergrondse leven van de RAF. De RAF pleegt meerdere aanslagen en overvallen op bijvoorbeeld diplomatieke instanties en warenhuizen. Bij deze overvallen maken de leden van de RAF onder meer bijna 1 miljoen Duitse marken, tientallen auto's, ongeveer honderd pistolen met munitie, chemicaliën voor bommen en blanco identiteitskaarten buit.

Samen met Gudrun Ensslin geldt Baader als voorman van de RAF. Op 1 juni 1972 wordt Baader gearresteerd, net als Ensslin en Meinhof in de weken die volgen. Bij zijn arrestatie wordt Baader in zijn bovenbeen geschoten. Hij verdwijnt als 'staatsvijand nummer één' in de isoleercel. In 1973 en 1974 houdt hij, samen met de andere gevangenen van de RAF, enkele hongerstakingen uit protest tegen de omstandigheden waaronder de RAF-leden vastzitten. Later blijkt dat Ensslin en Baader wel eten tijdens de langste hongerstaking, waarbij een dode is gevallen.

Levenslang

In mei 1975 begint het proces tegen de eerste generatie RAF-leden in de zwaarbeveiligde Stammheim-gevangenis in Stuttgart. Baader wordt onder meer aangeklaagd wegens talrijke bankovervallen en bomaanslagen, vijfvoudige moord en 54 pogingen daartoe. Na een lang proces, dat door de gevangenen keer op keer wordt aangegrepen om politieke *statements* te maken, wordt Baader op 27 april 1977 veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf wegens viervoudige moord en meerdere pogingen tot moord.

Aanhangers van Baader proberen de staat met gijzelnemingen te dwingen om hem en medestrijders vrij te laten. Deze aaneenschakeling van gewelddadige acties wordt de Duitse Herfst genoemd. (Lees ook op Duitslandweb: [13 oktober 1977: Terroristen kapen Lufthansa-toestel](#)).

De dagen durende kaping van een Lufthansa-vliegtuig wordt beëindigd in Mogadishu door een speciale anti-terreureenheid die de gijzelnemers doodschiet. Direct daarna schiet Andreas Baader zich op 18 oktober 1977 met een pistool door zijn hoofd. Baader wordt 34 jaar. Hij wordt begraven naast Gudrun Ensslin op de Dornhalden-begraafplaats in Stuttgart.

(Dit artikel is voor het eerst gepubliceerd in 2005 en in 2018 herschreven en geactualiseerd door studente Duitslandstudies Rowena Kat, eindredactie door Duitslandweb)

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/3724/andreas-baader>